

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 710/2019
09.07.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић, Веска Крстајића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика (КЗ), одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Младена Грбића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 42/17 од 22.11.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 239/19 од 16.04.2019. године, у седници већа одржаној 09.07.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Младена Грбића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 42/17 од 22.11.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 239/19 од 16.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици К 42/17 од 22.11.2018. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци. Окривљени је обавезан на име трошкова кривичног поступка да плати суду новчани износ од 43.013,00 динара, и на име паушала 20.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 239/19 од 16.04.2019. године, усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА, преиначена је пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 42/17 од 22.11.2018. године, само у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Новом Саду, окривљеног АА, применом одредби чланова 4, 42, 43, 45. став 5. и став 6. и 54. Кривичног законика, осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, коју ће окривљени издржавати у просторијама у којима станује у ... у улици ..., без електронског надзора, које просторије не сме напуштати, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико

окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора, док је у преосталом делу жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости, благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Младен Грбић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, и у вези са тим наводи да у конкретном случају нема кривичног дела јер је искључена противправност. Наиме, бранилац сматра да чињеница да је окривљени извршио превремену исплату ББ, у тренутку када за ту исплату нису били испуњени сви услови, није довољна да би се у кривичноправном смислу могло говорити о постојању какве користи, будући да је прималац исплате – ББ, добила оно што јој припада, али само превремено, те стога наведена радња окривљеног не представља противправну радњу, прописану као злоупотреба службеног положаја.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим из следећих разлога:

Одредбом члана 359. став 1. КЗ прописано је да службено лице које искоришћавањем свог службеног положаја или овлашћења, прекорачењем границе свог службеног овлашћења или невршењем своје службене дужности прибави себи или другом физичком или правном лицу какву корист, другом нанесе какву штету или теже повреди права другог, казниће се затвором од шест месеци до пет година.

Изреком правноснажне првостепене пресуде Вишег суда у Сремској Митровици, окривљени је оглашен кривим да је критичном приликом као службено лице – стечајни управник у стечајном поступку над стечајним дужником Пољопривредно предузеће „ВВ“ А.Д. из ..., искоришћавањем свог службеног положаја прибавио „ББ“ какву корист, а која се огледала у превременој исплати новчаног износа од 23.018.202,14 динара, пре окончања парничног поступка, по тужби поверилаца који су оспорили потраживање „ББ“ у стечајном поступку, а који парнични поступак је окончан доношењем пресуде Приведног

апелационог суда у Београду бПж 1851/16 од 22.12.2016. године, при чему је могао да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, притом био свестан свог дела и хтео његово извршење и био свестан да је његово дело забрањено, на начин детаљно описан у изреци.

Полазећи од наведеног и цитиране законске одредбе, по налажењу Врховног касационог суда, из изреке правоснажне пресуде, произилазе сва битна објективна и субјективна обележја кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ, за које је окривљени правоснажно оглашен кривим, па стога неосновано бранилац истиче да су побијане пресуде донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП. Притом, наводи браниоца окривљеног у којима закључује да превремена исплата потраживања „ББ“, не представља противправну радњу окривљеног, нису од утицаја на постојање наведене повреде закона, јер истима бранилац даје сопствену оцену предметне ситуације из које изводи правни закључак, другачији од датог у побијаним пресудама.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Марина Пандуровић,с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић